

JOHN MULDER:

"THE SHOW MUST GO ON"

Hij organiseerde popconcerten toen hij nog maar zestien jaar oud was, heeft zo ongeveer alle grote rock- en pophelden ter wereld persoonlijk gesproken en is uitvinder van de Mojo Barrier. Ook al zal hij het zelf niet snel toegeven, de showbizz is geworden wat hij nu is, mede dankzij de eindeloze rij goede ideeën van deze excentrieke ondernemer.   Joeri van der Kloet

Ondanks dat John Mulder (1955) hoogstwaarschijnlijk in zijn smartphone de mobiele nummers van op z'n minst enkele muzikhelden heeft staan - en ze bij de voornaam mag noemen - is hij gewoon gebleven: spijkerbroek, casual jasje en goede manieren. "Vind je het erg als ik dit telefoontje heel even opneem? Daarna gaat hij uit. Kan ik nog iets te drinken voor je bestellen?"

VRIJ HECTISCH

We zijn in de Ziggo Dome in Amsterdam en overall wordt er koortsachtig gewerkt aan de MTV Awards, die over twee dagen zullen plaatsvinden. Dat Mulder tijd heeft kunnen maken, mag een klein wonder heten. "Ik heb vandaag acht afspraken", vertelt de ondernemer. "Maar dit is dan ook wel een vrij drukke dag. Als ik dit weken achter elkaar zou doen, wordt het te veel. Ook het reizen is vrij hectisch. Vorige week was ik in Amerika, deze week ben ik in Nederland en volgende week zit ik weer in Amerika. Het cancelen van de concerten van Anouk in verband met haar stem maakt het ook allemaal nog wat drukker."

KAN NIET, BESTAAT NIET

Het klinkt als een cliché, maar Mulder is een selfmade man: "Meer dan de basisschool heb ik niet", lacht hij. "Niet dat ik denk dat je op school niets kunt leren, maar voor mij werkte het gewoon niet. En zoals bij een ieder ander spelen de omstandigheden waarin je verkeert een grote rol. Zo organiseerde ik als zestienjarige al concerten in lokale jongeren-centra. Ik vond dat organiseren leuk en de muziek minstens even leuk. Zo werkte ik destijds met Earth & Fire, die toen nog maar net waren begonnen. Dat organiseren werd steeds groter en de acts werden steeds serieuzer. Toen ik een jaar of twintig was, kon ik leven van dat werk. Hartstikke mooi natuurlijk."

Niet lang daarna wordt Mulder benaderd door een van de bandleiden van 'The Living Blues'. Of hij misschien hun geluidsman wilde worden. "Ik was zo stom om meteen 'ja, tuurlijk' te zeggen, ook al had ik er nauwelijks kaas van gegeten. Maar zo ben ik, weet je, ik reageer uit enthousiasme en eigenlijk had ik toen al dezelfde instelling die ik nu nog steeds heb: kan niet, bestaat niet. Onze eerste show was in Berlijn en ik was natuurlijk doodnerveus, maar het liep goed af. De moeder van de gitarist, mevrouw Oberg, vroeg me hoe ik het wilde aanpakken, waarop ik antwoordde dat zij natuurlijk veel beter wist wat de band exact wilde en dat we daarom samen de instellingen zouden kunnen klaarzetten. Ik wist natuurlijk wel iets van geluid af, maar die avond heb ik in de praktijk geleerd hoe je zoiets echt doet. Achteraf zeiden de bandleiden tegen me dat ze voor het eerst echt tevreden waren over het geluid."

EARRING EN BROOD

Van het geluid voor bands belandt Mulder in de theaterwereld, waar hij als freelance toneelmeester voor grote namen als Toon Hermans en Herman van Veen aan het werk gaat. "Ook dat was een mooie en bijzonder leerzame tijd", memoreert Mulder. "Hier deed ik weer vreselijk veel ervaring op met alle aspecten van het vak." Alsof het nog niet genoeg is, komt Mulder ook nog in de hoek van de belichting terecht. "Ik kwam in contact met Gerard Jongerius van Flashlight. Hij wilde iemand hebben voor grote lichtklussen, als productie leider. Of dat iets voor mij was. Tja, waarom ook niet? Ik ging op pad met de Golden Earring en Herman Brood en we draaiden prachtige shows. Vanuit dat werk ontstond Flashlight Productions en dat was mijn eigen tak naast de bestaande Flashlight groep, die voor het licht zorgde. Ik hield me bezig met tracking, de mensen en de meer organisatorische kant van de shows."

FLAUWVALLEN

In 1986 maakt Mulder zijn tot dan toe grootste stap in zijn carrière: hij versterkt het dan nog maar drie man sterke team van Mojo, nu de grootste en bekendste Nederlandse concertorganisator. "Je moet je voorstellen dat Mojo toen nog klein was, maar al wel enorm in opkomst was", vertelt Mulder. "In echt een bizar korte tijd kregen we het enorm druk. Ik vloog van de ene kant van de wereld naar de andere kant en leidde een paar jaar lang een soort gipsy bestaan. Vreselijk hectisch, zou ik nu nooit meer willen, maar toen was het prachtig."

"IK WIL ALLEEN NOG MAAR LEUKE DINGEN DOEN, MET EN VOOR LEUKE MENSEN"

Maar als Mulder in 1988 een concert van Michael Jackson bijwoont, waarbij er driehonderd mensen flauwvallen, lijkt het er even op dat het genoeg is geweest. "Dat was echt vreselijk naar", vertelt Mulder. "Die mensen kwamen naar Michael Jackson om te genieten van muziek en show en eindigden de dag met een trauma. Ik besloot toen voor mezelf dat ik er óf iets voor zou bedenken, óf ik zou ophouden met die shows. Uiteindelijk werd het dat het eerste, maar ik had toen nog geen flauw idee dat het zo groot zou worden."

VAKKEN

Tenzij je de afgelopen 24 jaar in een cultureel vacuüm hebt gebivakkeerd, heb je ze ongetwijfeld wel eens gezien: de Mojo Barrier. Een ogenschijnlijk eenvoudig dranghek, maar

in werkelijkheid een systeem dat zich de afgelopen kwart eeuw in de praktijk ruimschoots heeft bewezen en zeer waarschijnlijk vele mensenlevens heeft gespaard. Mulder: "Na dat drama met Michael Jackson ben ik gaan zitten brainstormen, want er moest iets veranderen. Een van de eerste dingen die ik bedacht was dat ik diverse vakken wilde maken in het totale publieksveld. Mensen willen altijd zo dicht mogelijk bij de artiest zijn en de beweging is dus altijd richting het podium. Of je nu vijf of tien meter van het podium staat, maakt een wezenlijk verschil, dus dat voorste vak moet het kleinst zijn, omdat daar het meest geduwd zal worden. De achterste vakken kunnen groter zijn, want het verschil tussen veertig of vijftig meter van het podium heeft geen effect meer op de beleving van de show. Zodra het eerste vak vol is, gaat het op slot en worden de volgende vakken gevuld. Inmiddels is dat systeem bekend en omdat de werking is gebleken, vindt niemand dat nog raar. Je moet je alleen voorstellen dat begin jaren negentig,

"IK REGELDE EEN ONTMOETING MET HET MANAGEMENT VAN PRINCE EN BELOOFDE HEM DAT IK ER VOOR KON ZORGEN DAT HET PUBLIEK VEILIG ZOU ZIJN"

toen ik net voor eigen rekening een prototype had laten maken van staal, mensen nogal sceptisch reageerden. De Rolling Stones zagen de Mojo Barrier bij een ander concert staan en vroegen ons wat voor ding dat was. Ik vertelde ze dat ze met dit systeem geen flauwvallende mensen meer zouden hebben. Toen ze eenmaal de Barrier in de praktijk hadden zien werken, waren ze compleet om. Ze deden een tour met Tina Turner, dus de ene dag de Stones en dan een dag later Turner. Ik moest mee op die tour en dat was het geluk van mijn leven. Ik liet m'n constructeurs nachten doorwerken om genoeg kilometers Barrier op tijd af te hebben. Overal waar we kwamen, waren mensen laaiend enthousiast."

DOORBRAAK

Niet veel later wordt Prince geboekt voor drie shows in de Kuip in Rotterdam. Prince is echter doodmoe van alle incidenten in het publiek en hij staat op het punt de shows te cancelen. Mulder: "Ik regelde een ontmoeting met het management van Prince en beloofde hem dat ik er voor kon zorgen dat het publiek veilig zou kunnen zijn. Het kostte me een uur om hem er van te overtuigen, maar uiteindelijk gaf hij toestemming. Ik moest opnieuw materiaal laten bijmaken, want ik had te weinig, maar de volgende dag stond het er gewoon. Na het concert kwam hij weer naar me toe en zei me dat ik met hem mee moest op z'n tour. Ik heb daar

ter plekke trailers staan regelen om twee dagen later weer te kunnen vertrekken. Prince was echt de doorbraak voor de Barrier."

STRAIGHT AWAY

Hoewel de Barrier in eerste instantie nog van staal is vervaardigd, komt Mulder er al snel achter dat voor internationale tours beter kan worden overgeschakeld op aluminium. "Eén transport per vliegtuig kostte meer aan transportkosten dan de hele Barrier me aan materiaal had gekost", lacht Mulder. "Aluminium verdiende je dus al heel snel terug." Mulder is nog maar net terug met zijn tour met Prince, als hij voor U2 op het laatste moment nog even de B-stage in de Barriers mag zetten in New York. "De rest was nog met klassieke dranghekken afgezet. Ik lag in m'n hotel bij te komen van mijn jetlag toen de telefoon ging. Het was het management van U2. 'I love it. We want more of your stuff straight away'. Een dag later was de hele show met Barriers uitgerust. Waanzin natuurlijk. We lieten materiaal met spoed invliegen. Daarna kwamen Metallica, Guns N' Roses en andere grote acts. Bands huurden een complete set Barriers voor periodes van een jaar of langer. Ik bleef maar materiaal bijmaken en eigenlijk werden de Barriers voor elk concert waar mensen zichzelf serieus nemen, ingezet. Bovendien breidden we het assortiment uit. We ontwikkelden toegangssystemen, allerlei modificaties aan de bestaande Barrier en in korte tijd groeide de Barrier uit tot een compleet systeem."

GOEDKOPER

In de tussentijd is Mulder niet tevreden over de security bij veel events. "Ik vond het vaak houtje-touwtje en ik dacht dat het veel beter zou moeten kunnen. Ik zette een bedrijf op met gespecialiseerde mensen met goede protocollen en een degelijke uitrusting. Tja, toen heb ik ook nog een rigging bedrijf opgezet, een ander productiebedrijf... als je alles op gaat schrijven, zitten we hier morgen nog hoor", lacht Mulder. "Kijk, het is niet zo dat ik alles zelf wil doen", vervolgt hij. "Ik doe al decennia lang zaken met hetzelfde heftruckbedrijf. Als ik nu binnen twee uur hier een heftruck wil hebben staan, doen ze dat. Omdat zij het beter kunnen dan ik, hoef ik het dus niet te doen. Ik word soms gebeld door mensen die zeggen dat ze het goedkoper kunnen, maar dat interesseert me niet. Het draait om vertrouwen en om kwaliteit. 'The show must go on'. Ik heb er niks aan als een heftruck een uur te laat is en ik honderd euro heb kunnen besparen. De trein moet blijven rijden."

IMPULSIEF

In 1999 wordt Mojo verkocht aan SFX, een Amerikaans bedrijf. Mulder blijft aan als mededirecteur en vervult zijn functie, naast al zijn andere werk, nog twaalf jaar onder de nieuwe, buitenlandse vlag. "Twee jaar geleden vond ik het mooi geweest", zegt Mulder. "Mojo draait om jongerenclub-

tuur en als je zelf tegen de zestig loopt, moet je dan misschien plaats gaan maken voor een nieuwe generatie. Los daarvan, ik was de voortdurende druk ook wel een beetje zat. Kijk, mijn initiatieven en projecten zijn nooit 'money driven' geweest. Ik deed iets omdat ik het leuk vond. Ja, natuurlijk is dat makkelijk praten, omdat ik er ook nog eens geld mee verdien, maar toch is het zo. Eigenlijk ben ik best impulsief. De beslissing om te stoppen bij Mojo nam ik ook heel snel, terwijl ik onderweg was in de auto. Ik dacht: 'Ik stop er mee.' Soms moet je het niet moeilijker maken dan het is. Aan de andere kant kan ik ook wel eens jaren met een idee in m'n hoofd rondlopen. Ik wacht dan tot ik dat idee aan de juiste persoon kan koppelen. En als het lang duurt voordat ik die vind, kan het dus even duren.

NEDERLAND

Mulder kan maar moeilijk stilzitten. Met Art of Bookings, een promotie- en productiebedrijf voor artiesten, draait hij nog steeds indrukwekkende werkweken. "Ik heb een paar goede mensen waar ik voor mag werken. Marco Borsato,

Nick en Simon, Doe Maar en Anouk zijn de meest bekende. Ik wil alleen nog maar leuke dingen doen, met en voor leuke mensen. En dat is precies wat ik nu doe. Uiteraard zit ik in een luxepositie, maar dat is gewoon lekker werken."

"GELOOF ME, IN NEDERLAND DOEN WE HET ZO SLECHT NOG NIET."

Ook het werken met Nederlandse artiesten en bedrijven bevalt Mulder uitstekend. "Ik heb grote delen van de wereld gezien en in Nederland lopen we nog steeds voorop als het gaat om de showbizz. Laatst moesten we de show van Nick en Simon ombouwen naar Anouk. Weet je hoe lang ze daar in Amerika voor rekenen? Rustig een hele week. Wij deden het in 36 uur. Gewoon een kwestie van goed regelen en hard aanpoten. Geloof me, in Nederland doen we het zo slecht nog niet." ■